

Акы же птица немощна нѣжна,
 Ястребъ когда в' гнѣздо ѿ нападни,
 Милы родител' ѿ крѣвникъ грабва,
 Кѣкто сираче бѣдна остани,

В' мѣста незнайна заблѣждена
 Лѣта по другы далѣ въздухъ
 В' мѣсторожденѣ си устрашена,
 Горекы кто чясто глѣда пастухъ,

Скытамъ ся тако бѣдны далеко;
 Всякому страненъ и непознатъ
 В' чюдоднебіе ми немилко,
 От' мил' отчество ахъ изгнать!

Нигдѣ не получихъ аз' утѣхъ!
 Възпомянаніе родителско
 Сладк' отмыщеніе ми то вдыха
 За истрѣбленіе мѣчителско!

Тяшко ми ѣ дотягнало странство!
 Ищѣ причинѣ вѣчныя смърти.
 Турско сверѣно ми ѣ подданство,
 Люты прикарахъ живота чясти!

Смърт' ѣ конечно изцѣленіе,
 Вѣчны покой бѣдности лѣкъ,
 Свобод' отъ сѣвѣсно грызаніе,
 Природенъ всякому ѣ то дългъ!